

indlod sig ikke paa at sige sin virkelige Mening eller at opstille sine ideelle Krav, sine principielle Ønsker, men gjorde store Indrømmelser, ja, endog saa store, at jeg, hvad maaske ærede Medlemmer ville erindre fra i Fjor, beklagede, at det andet Ting var gaaet saa vidt i Indrømmelser, som det paa væsentlige Punkter havde gjort. Det skal jeg imidlertid ikke dvæle ved, men det gik videre, end jeg havde tænkt mig Muligheden af. Jeg bøjede mig for, hvad man ved gensidig Imødekommen var bleven enig om i det andet Ting og anbefalede i Fjor saa stærkt, jeg kunde, at Landstinget skulde følge det samme Spor, saaledes at, hvad der var opnaaet Enighed om fra begge Sider, baade i Kommissionen og i Folketinget, skulde forblive urørt, medens man skulde arbejde videre paa andre Punkter, idet jeg var klar over, at det var den eneste Vej, ad hvilken man kunde naa et Resultat og komme ud over de mangeaarige Forhandlinger om denne Sag. Jeg er sikker paa, at der gives ingen anden Vej.

Naar den højtærede Konseilspræsident har beklaget, at det ærede Udvalgsflertal ikke har fulgt den Vej, men er gaaet en anden Vej, nemlig den, om hvilken det ærede Medlem udtrykte sig saaledes, at Landstinget maatte dog have Lov til at sige sin virkelige Mening, saa maa jeg sige, at jeg i ikke mindre Grad end den højtærede Konseilspræsident beklager, at man har valgt at gaa den Vej, og jeg vil i endnu højere Grad beklage, om Landstinget i Aar skulde tænke paa at fortsætte ad samme Vej, thi saa kunne vi øjeblikkelig holde op med vore Forhandlinger, saa komme vi ingen Vegne. Jeg vil gerne sige et Par Ord om den Vej, Udvalgets Flertal har anvist. Udvalgets Flertal har ikke blot ikke taget Hensyn til de mange og vigtige Poster, hvorom der i Forvejen var opnaaet Overenskomst, men har, som den højtærede Finansminister udtrykte sig, i Stedet for at lægge Regeringsforslaget til Grund for Forhandlingerne, lagt Toldkommissionens Flertals Forslag til Grund derfor, og ikke blot det, men man er endog gaaet længere til Højre, end Toldkommissionens Flertal har gjort. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle Eksempler paa, hvorledes Udvalget i Modsætning til Overenskomsten i Folketinget paa mange Punkter foreslaar de samme Forhøjelser som Toldkommissionens Flertal. Jeg skal saaledes nævne Apotekervarer, Børstenbinderarbejde, Galanterivarer (alle hertil hørende Po-

sitioner), Frugter, Glas, Flygler og Fortepianoer, Kryderier, Tøvværk, naturfarvet Uldgarn, groveste Kurvemagerarbejde, groveste Pakpapier, forarbejdede Jærnvarer, Bøger osv. med dansk Tekst, profilerede Sten osv. osv. Der er en hel Række andre Sager, med Hensyn til hvilke man har fulgt den samme Fremgangsmaade, men de, jeg her har nævnt, ere nogle af de vigtigste. Jeg noterer endvidere, at man er ikke bleven staaende herved, men at man er kommen med en hel Række større Forhøjelser af Tolden, end Toldkommissionens Flertal har fundet rigtigt at foreslaa. Jeg skal saaledes nævne slebne, farvede og dekorerede Glasvarer, for hvilke der foreslaas 25 Øre i Stedet for, som Toldkommissionens Flertal har foreslaaet, 15 Øre, Bomuldstovværk, hvor der foreslaas 10 Øre i Stedet for 4 Øre, finere Støbe- og Smedegods, hvor der foreslaas 20 Øre i Stedet for 10 Øre, og for Klædningsstykker sætter man Procenttillæget op til 100 à 150 pCt., medens Toldkommissionens Flertal var bleven staaende ved 75—125 pCt. og vor nuværende Procenttillæg kun udgør 50—100 pCt. Jeg skal endvidere nævne, at Flertallet foreslaar adskillige helt ny Forhøjelser, som Toldkommissionens Flertal ikke har fundet nødvendige eller i alt Fald ikke har stillet Forslag om. Jeg skal saaledes nævne glaserede Rør, ildfaste Sten, Trækul, hvilke Ting nu ere toldfri, samt Sejlgarn, Lys, Jærnbane-, Gods- og Personvogne, Barnevogne. Dog, jeg skal ikke opholde det høje Tings Tid længere ved den Slags Eksempler, men endnu kun nævne, hvad der allerede er blevet omtalt, at der ogsaa er opstillet en Række Toldsatser vedrørende Landbruget. Med Hensyn til denne Landbrugstold skal jeg lige saa lidt komme ind paa de principielle Spørgsmaal, som jeg i Anledning af Toldlovsforslaget i det hele skal komme ind paa nogen indgaaende Betragtning, men jeg skal blot nævne, at jeg skønner ikke rettere, end at Stemningen for en Landbrugstold er i stærk Tilbagegang i vort Folk, medens Modstanden mod en saadan bliver større og større. Dette er ogsaa saare naturligt, og det vilde være unaturligt andet; men naar det er Tilfældet, saa synes jeg, at det er urimeligt, at man samtidig hermed vil knytte betydelige Toldsatser paa dette Omraade sammen med den foreliggende Toldreform.

Jeg vilde gerne have Lov til at sige et Par Ord om det samlede Resultat af Udvalgsflertallets Forslag fra i Fjor, idet jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa en Beregning, som Udvalget har opstillet